

[Bernhard Baunsgaard]

byråd, kan det godt være, man har en vis arbejdsbane derfra. Jeg stillede et klart spørgsmål til justitsministeren på baggrund af hr. Gammelgaards beskyldning, og det må klart besvares med et ja eller nej. Spørgsmålet var: er licitationsreglerne overtrådt? Hvis de er det, er det en alvorlig sag. Og hvis de ikke er det, må justitsministeren kunne svare klart nej. Og så må hr. Gammelgaard stå med en beskyldning, der ikke er hold i.

Arne Melchior (CD):

Hr. Enggaard gav som en del af begrundelsen for, at denne debat skal føres, at der er to af folketingets partier, som ikke er repræsenteret i finansudvalget. Denne begrundelse synes mig imidlertid at måtte bortfalde, efter at vi har hørt de to partier begge erklære, at de synes, at sagen skal behandles i finansudvalget.

Derimod var der en del andre bemærkninger, hr. Enggaard kom med, som jeg kan tiltræde. Jeg er bemyndiget af fru Mimi Jakobsen, som er CDs medlem af finansudvalget, til at sige, at vi stiller os meget skeptiske over for den afgørelse, der er truffet, og vi afventer enten her eller i finansudvalget et svar fra justitsministeren på, hvorvidt han finder det nødvendigt, at det tredjelavestbydende firma underkastes en tilsvarende bedømmelse, som nu er foretaget vedrørende de to lavestbydende.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg beklager, at jeg ikke, da jeg havde ordet for en kort bemærkning, besvarede det spørgsmål, der var stillet.

Svaret er meget enkelt: naturligvis overholder vi licitationsloven. Jeg tror ikke, hr. Bernhard Baunsgaard har ment spørgsmålet så alvorligt, at han ønskede at sætte spørgsmålstegn ved, om justitsministeriet har overholdt loven, men jeg forstår godt, at han gerne ville have en klar tilkendegivelse af, at vi mener os helt på licitationslovens grund.

Hr. Gammelgaard siger, at det ikke er de rådgivende firmaer, man klandrer eller bebrejder noget, det er justitsministeren, man bebrejder, at han ikke har rettet sig efter den kritik, der er kommet frem. Jeg kan kun erklære mig enig i det, som andre har sagt herfra, nemlig at jeg ikke har taget stilling til

eller fremsendt bemærkninger til finansudvalget uopfordret om f. eks. avisartikler, der er kommet frem, men hver gang der er blevet henvist til en avisartikel eller til udtalelser af en eller anden art fra finansudvalget og på den baggrund er stillet spørgsmål, har man fået svar lige så hurtigt og lige så omhyggeligt, som vi har været i stand til at give det. Derfor kan jeg ikke se, at man skulle kunne rette anden bebrejdelse imod mig, end at jeg ikke har fundet at kunne se væk fra, at det rådgivende ingeniørfirma og det rådgivende arkitektfirma tre gange har henstillet, at jeg valgte tredjelavestbydende, og indstillede det til finansudvalget. Jeg har ikke på noget tidspunkt afvist at behandle nogen form for kritik eller besvare nogen form for spørgsmål, der er stillet fra finansudvalget.

Hr. Enggaard siger, at hans og min fælles erfaring nok i højere grad stammer fra det kommunale område end fra statens, og siger i den anledning til mig, at for staten gælder, at den skal give en ganske særlig god begrundelse for at kunne udskyde firmaer, at man altså ikke uden videre kan analogisere til den kommunale verden. Jeg vil da godt sige for en ordens skyld, at jeg ikke på nogen måde har tilkendegivet noget som helst over for de rådgivende firmaer med hensyn til, hvilke betragtningsmåder de skulle anvende, om de skulle vælge en anden fremgangsmåde end den, de hidtil har anvendt i de mange, mange tilfælde, hvor de har været rådgivere for staten og statens forskellige institutioner. Jeg går ud fra, at de har fulgt nøjagtig den samme fremgangsmåde, nøjagtig de samme principper, som de har fulgt i alle andre sager, hvor de har udført arbejde for staten.

Når hr. Enggaard siger, at til den politiske vurdering hører altså også at veje de modstridende synspunkter op imod hinanden, så vil jeg gerne sige, at det er netop det, der er sket i denne sag. Der er jo sket det i denne sag, at indstillingen fra teknikerne er prøvet to gange af de samme teknikere, og der er ydermere sket en efterfølgende prøvelse af i hvert fald de allervæsentligste dele af de rådgivende teknikeres hidtidige arbejde. Jeg kan ikke se andet, end at jeg i denne sag har gjort mit yderste for at betjene finansudvalget og folketinget, så en sag, der fra starten blev en politisk sag, kunne få en rimelig og for de